



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-8/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski olimpijski odbor Zagreb, Odranska 1/1, zastupan po Lovri Badžimu, odvjetniku u Zagrebu, Kaptol 11, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3 uz sudjelovanje zainteresirane osobe DB iz [adresa], zastupanog po punomoćniku Zvonimiru Raiću, odvjetniku iz Zagreba, Dalmatinska 18/II, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 14. veljače 2025.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenje Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/24-01/874, ur.broj: 401-01/10-24-2 od 9. prosinca 2024.
- II. Nalaže se tužitelju naknaditi zainteresiranoj osobi troškove upravnog spora u iznosu od 1250,00 eura u roku od 30 dana od dana dostave odluke.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništeno je rješenje tužitelja, klasa: 008-01/24-01/31, ur.broj: 442-01-05-24-2 od 3. listopada 2024. i predmet vraćen tužitelju na ponovni postupak.
2. Navedenim prvostupanjskim rješenjem tužitelja, temeljem članka 15. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22.) odbijen je zahtjev kojim je ovdje zainteresirana osoba tražila nominacije koje su zaprimljene od Hrvatskog atletskog saveza vezano uz izbor MK s popratnim priložima; dokumentaciju koju je izradio Ured za programe Nacionalnih sportskih saveza i razvojne programe u vezi s provjerom valjanosti nominacije MK koji je dostavio Hrvatski atletski savez; zapisnike s relevantnih sastanaka tijela HOO-a (Vijeće HOO-a ili druga tijela) na kojima je odlučivano o izboru MK za vrsnog trenera; rješenje o imenovanju MK u program financiranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora te financijske planove i izvještaje vezano uz sufinanciranje rada MK kao vrsnog trenera u programu HOO-a sukladno dokumentu pravila o kriterijima za sufinanciranje rada trenera.

3. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu zbog pogrešne i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je isti podnositelj zahtjeva prethodno podnio zahtjev za pristup informacijama kojim je zahtijevao informaciju o djelokrugu rada i ovlaštenjima zaposlenika drugog zaposlenika tužitelja i kojem je priložio zapisnik s održane rasprave pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem: K-22/2023. Iz ranijeg zahtjeva i priloženog zapisnika tužitelj je utvrdio da je u tijeku kazneni postupak protiv podnositelja zahtjeva koji se vodi po privatnoj tužbi tužitelja MK radi kaznenog djela klevete. Tužitelj je utvrdio da je u tijeku kazneni postupak u kojem se raspravlja o imenovanju i stjecanju statusa vrsnog trenera MK te da je za vrijeme trajanja tog postupka dužan ograničiti pristup informacijama koje se tiču postupka stjecanja statusa pojedine kategorije trenera koji tužitelj provodi te je odbio zahtjev pozivom na odredbu članka 15. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da se na poziv tuženika očitovao dopisom od 21. listopada 2024. pozivom na odredbu članka 25. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ukazujući na okolnost da tne sudjeluje spornom kaznenom postupku zbog čega se ne može detaljno očitovati u vezi predmetnog kaznenog postupka i zatraženih informacija. Smatra da tuženik nije ovlašten prosuđivati što je bit zakonske odredbe iz koje ne proizlazi da mora biti riječ o informacijama koje su direktno povezane s kaznenim postupkom kakvo je pravno shvaćanje tuženika. Smatra da iz zapisnika s održane rasprave u kaznenom postupku proizlazi da se raspravlja o statusu MK te o njegovom imenovanju vrsnim trenerom, a ne samo o njegovim primanjima. Ističe da mu nije dostavljena kaznena prijava niti je ima u svom posjedu te uopće ne može znati što je predmet inkriminacije i o kojim se navodnim klevetničkim tvrdnjama radi. Smatra da je samom činjenicom da se informacije tiču kaznenog postupka tijelo javne vlasti nužno pozivom na navedenu zakonsku odredbu ograničiti pristup informacijama za vrijeme trajanja kaznenog postupka. U konkretnoj stvari nedvojbeno se radi o informacijama koje se tiču kaznenog postupka jer podnositelj zahtjeva kao okrivljenik u kaznenom postupku zahtjeva informacije o postupku izbora u kategoriji vrsnog trenera MK koji je također nedvojbeno sudionik u predmetnom kaznenom postupku, a u svim tim okolnostima tužitelj ima saznanja upravo od samog podnositelja zahtjeva koji je dostavio zapisnik od 4. rujna 2024. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika uz naknadu troškova upravnog spora.

4. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbene navode kao neosnovane. Upućuje na sadržaj zapisnika od 4. rujna 2024. iz kojeg je utvrdio odlučne činjenice i zaključio da se tužitelj pogrešno poziva na članak 15. stavak 1. Zakona. Poziva se na obrazloženje osporenog rješenja te ističe da se kod kaznenog dijela klevete ispituje samo istinitost određene činjenične tvrdnje, pa nije jasno kakva bi bila veza između kaznenog djela klevete i informacija koje žalitelj traži u ovom postupku, odnosno zbog čega bi pristup traženim informacijama trebalo graničiti do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka u kojem se ispituje točnost određenih činjeničnih tvrdnji žalitelja. Postojanje direktne veze informacija i kaznenog postupka je standard koji je prihvaćen u sudskoj praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske na koju se poziva. Ističe da tužitelj u prvostupanjskom postupku nije utvrđivao odlučne činjenice već je svoju odluku utemeljio isključivo na zapisniku koji mu je žalitelj dostavio u prilogu, bez pravilne ocjene činjenice navedenih u zapisniku. Sam tužitelj u tužbi priznaje da mu nije poznat sadržaj kaznene prijave odnosno privatne tužbe, ali navedeno ga ne sprječava da donese rješenje primjenom članka 15. stavak 1. Zakona, a prigovora tuženiku koji je nakon analize predmetnog zapisnika naveo jasne razloge o tome da

pitanje kaznenog postupka (kleveta) ne utječe na informacije koje su predmet postupka. Umjesto da tužitelj dostavi tuženiku dodatno obrazloženje u vezi između kaznenog postupka i informacija koje su predmetom postupka, tužitelj u tužbi izražava čuđenje postupanjem tuženika, pri čemu se posebno ističe da tužitelju nije naloženo da žalitelju dostavi tražene informacije već nije prihvaćeno pozivanje na navedenu zakonsku odredbu u primjeni koje nije odlučno što su iskazivali pojedini svjedoci već je bitno da tražene informacije budu predmet postupanja nadležnih tijela u prethodnom ili kaznenom postupku, što ovdje nije slučaj, jer se kazneni postupak tiče kaznenog djela klevete, pa sud u postupku ne ispituje uvjete i imenovanje MK kao vrsnog trenera već ispituje točnost određene tvrdnje okrivljenika, ovdje žalitelja. Ako tužitelj očito pogrešno primjeni navedenu zakonsku odredbu te ne dostavi nikakvo dodatno pojašnjenje po pozivu tuženika tada je tuženik jedini mogao poništiti prvostupanjsko rješenje te predmet vratiti na ponovni postupak tužitelju jer bez uvida u informacije koje su predmet postupka tuženik ne može sam meritorno riješiti ovu upravnu stvar. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

5. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu osporava osnovanost tužbenih navoda, te smatra rješenje tuženika zakonitim. Tražene informacije o nominaciji i kategorizaciji MK kao vrsnog trenera nisu izravno povezane s kaznenim postupkom protiv zainteresirane osobe već te informacije predstavljaju informacije od javnog interesa koje se odnose na javni program financiran iz sredstva HOO-a, te nedvojbeno postoji javni interes za transparentnost njihovog rada. Tužitelj je javna institucija koja upravlja programima financiranim javnim sredstvima uključujući programe sufinanciranja rada trenera te je transparentnost u postupcima nominacije i kategorizacije trenera ključna za osiguravanje povjerenja javnosti u pravednost i zakonitost njihova rada tužitelja. U konkretnom slučaju zatražene informacije se odnose na kriterije i odluke koje su dovele do imenovanja MK kao vrsnog trenera i nisu povjerljive niti ugrožavaju tijek kaznenog postupka. Tužitelj u tužbi priznaje da nije stranka u kaznenom postupku i da nema detaljan uvid u njegov tijek pa nema osnove za tvrdnju da su tražene informacije izravno povezane s kaznenim postupkom. Ističe da je tijekom 2024. tužitelju podnio više zahtjeva za pristup informacijama koji su svi redom odbijeni što ukazuje na obrazac netransparentnosti rada tužitelja. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova upravnog spora.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.) odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje kojim povodom žalbe zainteresirane osobe tuženik poništio rješenje tužitelja i predmet vratio na ponovni postupak, pravilno i zakonito kako u pogledu utvrđenih činjenica, tako i u pogledu primjene materijalnog prava, te ne nalazi povrede pravila sudskog postupka.

9. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zahtjev za pristup informacijama odbijen temeljem odredbe članka 23. stavka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama kojim je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev, ako se ispune uvjeti iz članka 15. stavka 1. istog Zakona, prema kojoj će tijela javne vlasti ograničiti pristup informacijama koje se tiču svih podataka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku, za vrijeme trajanja tih postupaka. Prvostupanjsko tijelo je zaključak da se radi o primjeni članka 15. stavak 1. navedenog Zakona utemeljio na ranijem dopisu od 6. rujna 2024. i zapisniku s rasprave pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu, poslovni broj: K-22/2023 od 4. rujna 2024. Kako tužitelj

na poziv tuženika za dodatnim pojašnjenjem vezano uz primjenu navedene zakonske odredbe, a vezi članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 36/24.) nije dostavio pojašnjenje, a iz zapisnika od 4. rujna 2024. proizlazi kako se radi o kaznenom djelu klevete iz članka 149. stavka 2. Kaznenog zakona vezano uz dobivanje novčane naknade to je tuženik zaključio da ne proizlazi da se tražene informacije tiču postupka u smislu članka 15. stavak 1. navedenog Zakona.

10. Stoga je tuženik donio osporeno rješenje temeljem odredbe članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 36/24.), prema kojoj kad je za donošenje novoga rješenja, s obzirom na prirodu upravne stvari, nužno neposredno rješavanje prvostupanjskog tijela, a drugostupanjsko tijelo utvrdi da rješenje treba poništiti, dostaviti će predmet na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu.

11. I prema mišljenju ovoga Suda, u ovom predmetu za donošenje pravilne i na zakonu utemeljene odluke bilo je potrebno prethodno utvrditi da li je tužitelj opravdano onemogućio pristup informaciji zatraženoj zahtjevom zainteresirane osobe, a koju činjenicu je tuženik u žalbenom postupku provjerio uvidom u zapisnik s rasprave pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu, poslovni broj: K-22/2023 od 4. rujna 2024., nakon čega je osnovano zaključio da tužitelj nije dokazao da su zatražene informacije, koje su predmet zahtjeva zainteresirane osobe za pristup informacijama ujedno i predmet postupka koje vode nadležna tijela u kaznenom postupku koji je u tijeku, odnosno tužitelj nije pružio nikakve dokaze koje potkrepljuju navode iz prvostupanjskog rješenja. Stoga je pravilan zaključak tuženika da se na temelju navoda iz zapisnika, odnosno iskaza saslušanih svjedoka ne može nedvojbeno utvrditi da se navedene predmetne informacije tiču toga kaznenog postupka.

12. Stoga je tuženik pravilno postupio kada je donio osporenu odluku sukladno članku 117. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku, pri čemu je dao pravilnu uputu za daljnje postupanje da je prvostupanjsko tijelo u ponovljenom postupku dužno utvrditi sve činjenice koje su pravno relevantne za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, činjenice prikazati u spisima predmeta i potkrijepiti ih odgovarajućim dokazima, dakle, nedvojbeno utvrditi mogu li se temeljem odredbi mjerodavnog zakona tražene informacije ili određeni dijelovi traženih informacija dostaviti podnositelju zahtjeva te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja, u zakonskom roku riješiti ovu upravnu stvar.

13. U odnosu na tužbene prigovore ističe se da tuženik nije osporenim rješenjem naložio tužitelju davanje tražene informacije, već ga je uputio da o zahtjevu zainteresirane osobe odlučiti nakon što upotpuni postupak te da u obrazloženju rješenja navede činjenično stanje i razloge na kojima je utemeljio donesenu odluku, a što je i obveza prvostupanjskog tijela u smislu odredbe članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku, koju odredbu je tužitelj u konkretnom slučaju propustio pravilno primijeniti, jer je, nakon što je određeno naveo informacije koje zainteresirana osoba traži i sadržajno citirao odredbu članka 15. stavak 1. navedenog Zakona, samo paušalno zaključio da je za zahtjev potrebno odbiti primjenom članka 23. stavak 6. točke 1. istog Zakona, ali bez stvarne ocjene provedenih dokaza i bez navođenja ikakvih razloga koji bi upućivali na osnovanost takvog zaključka.

14. Kako u postupku nije utvrđeno da li je uskrata informacije tražene predmetnim zahtjevom izvršena u skladu s mjerodavnim zakonskim odredbama, na koje upućuje tuženik to i po ocjeni ovoga Suda odlučne činjenice za pravilno rješenje ove stvari nisu utvrđene na zakonom propisan način, radi čega poništavanjem prvostupanjskog rješenja i vraćanjem predmeta na ponovni postupak nije povrijeđen Zakon.

15. Na drugačiji zaključak ne upućuju ni tužbeni navodi u kojima tužitelj iznosi razloge zbog kojih smatra da je osnovano odbio zahtjev zainteresirane osobe. Tužitelj je prvostupanjsko tijelo koje je u smislu odredbe članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku u obvezi razloga za svoju odluku iznijeti u obrazloženju donesene odluke.

16. Kako tužitelj nije uspio u ovome sporu to u smislu odredbe članka 147. Zakona o upravnim sporovima nije osnovan njegov zahtjev za naknadu troškova nastalih u ovom upravnom sporu.

17. Nastavno, kako je zainteresirana osoba uspjela u sporu to u smislu navedene zakonske odredbe je osnovan njezin zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu po punomoćniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 139/23.) u iznosu od 1250,00 eura.

18. Imajući u vidu sve navedeno, trebalo je temeljem odredbe članka 116. stavak 1. i 148. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 14. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.